

A Fővárosi Ítéltábla a Dr. Csontos és Társai Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Illés Attila József) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe.) I. rendű és II.rendű felperes neve (II.rendű felperes címe) II. rendű felpereseknek - a Nehéz-Posony Ügyvédi Iroda (címe., ügyintéző ügyvéd: dr. Nehéz-Posony Márton) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen személyiségi jog megsértése miatt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2019. február 25. napján kelt 31.P.23.625/2018/12. számú ítélete ellen az I. és II. rendű felperesek részéről 13. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja és megállapítja, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnevét azzal, hogy ahu honlapon 2013. december 24-én közzétett „Bármikor utcára kerülhetnek egy ...i társasház lakói” című cikkében az okirat-hamisítás miatt kezdeményezett rendőrségi eljárással összefüggésben valótlanul állította a II. rendű felperesről, hogy a vezérigazgató-tulajdonos halála után továbbra is tartotta a kapcsolatot a lakásvásárlókkal „megbízott ügyvezetőként.”

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a II. rendű felperesnek 200.000 (kétszázezer) forintot.

Egyebekben a per fő tárgya tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 100.000 (százezer) forint + áfa elsőfokú perköltséget, valamint a Magyar Államnak külön felhívásra 60.000 (hatvanezer) forint kereseti illetéket.

Kötelezi a II. rendű felperest és az alperest, hogy személyenként fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra 70.000 (hetvenezer) - 70.000 (hetvenezer) forint kereseti és fellebbezési illetéket.

A II. rendű felperes és az alperes első- és másodfokú perköltségeiket maguk kötelesek viselni.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás szerint az I. rendű felperesi cég 2004. december 9-én létesült. A II. rendű felperes 2014. szeptember 8-tól 2014. december 3-ig vezető tisztségviselője volt az I. rendű felperesnek, és a cégnek az ítélet meghozatalakor is tagja volt. A ... Kft.-t 2011. szeptember 29-én alapították, tulajdonosi köre részben egyezik az I. rendű felperes tulajdonosi körével. A ... Kft. ügyvezetője a létesítésétől 2006. március 7-től 2010. október 11. napjáig a II. rendű felperes volt, ezután ... lett a vezető tisztségviselője, aki 2011 évben elhunyt, utóbb a cég felszámolását rendelték el.

Az alperes által kiadott ...hu internetes oldalon 2013. december 24-én „Bármikor utcára kerülhetnek egy ...i társasház átvert lakói” című cikk jelent meg.

A cikk bevezetőjében közölte, hogy elvileg bármikor utcára kerülhetnek egy ...i társasház lakói, akik fizettek a lakásaikért, mivel az építési szakhatóság nem adott ki használatbavételi engedélyt, mert nem épültek meg a beígért parkolóhelyek. Az építtető cég viszont időközben elérhetetlenné vált. Tájékoztattott arról, hogy a kijelölt építési hatóság évekkal ezelőtt engedélyezte a társasház felépítését, de csak a lakások eladása után vették észre az építtető által elkövetett szabálytalanságokat. Addigra azonban már a ...ban több beruházást is bonyolító ... nevű cég nem volt számon kérhető. Közölte, hogy a ...i ... utcában álló telket még 2008-ban vette meg a ... és kezdte el építtetni a társasházat, amely 2010 elején készült el. Az építési tervek elkészítését, valamint magát az építkezést generálkivitelezőként a ... nevű cég vállalta. Az eredeti tervek szerint az épülethez 105 parkolóhely tartozott volna, a parkológépek hiánya miatt azonban jelenleg csak 47 van. Emiatt a tulajdonosok nem kaphatnak több, mint egy éve beköltözési engedélyt.

Közölte a cikk, hogy az önkormányzat nem a lakókkal, hanem a ...tel áll jogviszonyban, a jogszabályok szerint még mindig ők az építtetők. A ... újságnak nyilatkozó munkatársa szerint viszont a ...et terheli minden felelősség, hiszen ők készítették a kiviteli terveket, építették a társasházat és garanciát vállaltak a lakásokért.

Tájékoztattott, hogy az épület kivitelezését egy projekt cég a ... Kft. megbízásából a ... vezényelte le, akik papíron nem kötődnek a ... céghez, ahol bevett gyakorlat az épületek kivitelezéséhez külön kft.-ket bejegyezni. Közölte, hogy nem sokkal az építés elindulása után a ...nél vezetőváltás történt, az addigi vezető a II. rendű felperes (aki az Opten céginformációs rendszer szerint a ... korábbi alkalmazottja, valamint több más ...s projekthez kapcsolódó projekt cégben volt valamilyen szempontból pozícióban) helyett ... lett a tulajdonosa és vezérigazgatója. Tájékoztattott arról, hogy erről a személyről annyit lehetett tudni, hogy a vezetőcsere idején a Havanna lakótelepen volt a bejelentett lakcíme, és az Opten céginformációs rendszer szerint 15 különböző kft. volt a nevére írva, csupa olyan cég, amelyeknek hosszú ideje nem volt bevételük, vagy csődeljárás alatt álltak (maga a ... is nagyon jelentős tartozásokat halmozott fel).

Ezt követően a cikk „Az okirat-hamisításért is feljelentették a kivitelezőt” alcím alatt közölte, hogy ... 2011-ben elhunyt, ezután a ... által bemutatott dokumentumok hitelessége több ízben megkérdőjeleződött. Emiatt információik szerint az önkormányzat bejelentést tett a rendőrségen és kérte az ügy kivizsgálását, amit a jegyző megerősített. Tájékoztattott, hogy ebben az időszakban a lakásvásárlókkal továbbra is a II. rendű felperes tartotta a kapcsolatot „megbízott ügyvezetőként.” ... halála óta a cégnek hivatalosan nincs tulajdonosa, a hagyatéki eljárás folyamatosan húzódik, eközben a ... utcai ingatlan ügyében nincs kit felelősségre vonni.

Az alperes 2016 szeptemberében az I. rendű felperes kérésére olyan tartalmú pontosítást ágyazott a szövegbe, mely szerint a szerkesztőségüket megkereste az I. rendű felperes jelezve, a névhasználat miatt cégüket gyakorta összetévesztik az e cikkben szereplő ... Kft.-vel, illetve ... Kft.-vel. Mindezt annak dacára - írták -, hogy a társaságok nem azonosak, a ... Kft.-nek pedig nincs köze a cikkben említett beruházásokhoz.

Az I. rendű felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát az alábbi közlésekkel:

1. „Az építtető kétes módszerei és az építési hatóság figyelmetlensége miatt kerülnek kiszolgáltatott helyzetbe egy ...i társasház lakói - állítják az érintettek képviselői. A kijelölt építési hatóság évekkal ezelőtt engedélyezte a társasház felépítését, de csak a lakások eladása után vették észre az építtető által elkövetett szabálytalanságokat. De addigra már a ...ban több beruházást is bonyolító, ... nevű cég nem volt számon kérhető."

2. „A ...i ... utcában álló telket még 2008-ban vette meg a ..., és kezdte el építtetni a társasházat, amely 2010 elején készült el. Az építési tervek elkészítését, valamint magát az építést generálkivitelezőként a ... nevű cég vállalta."

3. „Az önkormányzat nem a lakókkal, hanem a ...tel áll jogviszonyban, és a jogszabályok szerint még mindig ők az építtetők, tehát nekik kell átalakítaniuk az ingatlant úgy, hogy az megfeleljen a terveknek."

4. „Ezzel együtt a hibás kivitelezésért felelős céget a hatóságok hosszú ideje képtelenek felelősségre vonni: az épület kivitelezését egy projekt cég, a ... Kft. megbízásából a ... vezényelte le, akik papíron nem kötődnek a ... céghez, ahol bevett gyakorlat az épületek kivitelezéséhez külön Kft.-ket bejegyezni. (Ebben egyébként nincs semmi különös: az ingatlan-fejlesztők minden egyes projektre külön céget szoktak létrehozni, ezzel együtt komoly átfedések vannak a ... és ... volt és jelenlegi szakember- és értékesítőgárda között.)"

5. „Pontosítás

Szerkesztőségünket megkereste a ... Kft., jelezve: a névhasználat miatt cégüket gyakorta összetévesztik az e cikkben szereplő ... Kft.-vel, illetve ... Kft.-vel. Mindez annak dacára - írták -, hogy a társaságok nem azonosak, a ... Kft.-nek pedig nincs köze a cikkben említett beruházásokhoz."

Az I. rendű felperes állítása szerint személyiségi jogsértő számára, hogy a névhasználat miatt gyakran összetévesztik, azonosítják a cikkben említett cégekkel, a cikkben elhelyezett nyitó fényképen, valamint a cikk szövegében elhelyezett képeken is szerepel, látható a ... kifejezés, amivel megvalósul I. rendű felperes hírnévrontása, mert azt erősíti az olvasóban, a leendő vásárlókban, hogy I. rendű felperes megegyezik a ...tel.

Hivatkozott arra, hogy az alperes által közzétett pontosítás is jogsértő, mert tényállításként kellett volna alperesnek közölnie, nem pedig mint a felperes kérésére közzétett véleményt, és azzal, hogy a pontosításban I. rendű felperes cég neve szerepel, a neve a cikkel összefüggésben az internetes keresőben még gyakrabban jelenik meg találatként, mint a pontosítás közzététele előtt.

Alperest a jogsértés abbahagyására, valamint a sérelmes helyzet megszüntetésére kérte kötelezni oly módon, hogy a cikkből törölje a ..., illetve a ... nevet, és a cikkben szereplő fényképről is a ... nevet. Az alperest I. rendű felperes javára 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére is kérte kötelezni.

A II. rendű felperes annak megállapítását kérte, hogy alperes megsértette a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a cikk valótlanul állította, hogy ... halálát követően ő tartotta a kapcsolatot a ... képviselőjében a lakásvásárlókkal, mint megbízott ügyvezető, valamint azzal, hogy a cikk a céggel szemben indult rendőrségi eljárással kapcsolatba hozta a nevét.

Hivatkozott arra, hogy ügyvezetői tevékenysége 2010. október 11-én megszűnt, azt követően a ... képviselőjében már nem járt el, ... 2011-ben bekövetkezett halála után sem járt el, utalt arra, hogy az építészmérnöki szakmai jóhírére a cikk hátrányosan befolyásolja.

Alperest a jogsértés abbahagyására, és a sérelmes helyzet megszüntetésére kérte kötelezni oly módon, hogy az alperes törölje a cikkből II. rendű felperes nevét. Kérte továbbá az alperes 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kötelezését.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Egyrészt azzal védekezett, hogy az I. rendű felperes kérelme megalapozatlan, mert a cikk nem az I. rendű felperesre tartalmaz közléseket. Az I. rendű felperes nem jelölte meg, hogy a cikk mely szövegrésze tartalmaz valótlan tényállítást,

amely a felperes jóhírnevének sérelmére alkalmas. A különböző cégek vezérszavának részbeni egyezőségéből fakadó névhasznosság miatti sérelemre hivatkozása megalapozatlan. Utalt arra is, hogy az I. rendű felperes tagjainak és vezető tisztségviselőinek köre részben azonos a ... Kft.-vel, a II. rendű felperes szintén tagja és vezető tisztségviselője volt az I. rendű felperesnek, valamint alapító tagja és korábban vezető tisztségviselője volt a már felszámolás miatt törölt ... Kft.-nek. Ha a cikk azt írta volna, hogy a három cégnek köze van egymáshoz, ezen állítás sem lett volna valótlán, a cikk azonban pontosan megjelölte melyik cégről közöl információt. A pontosítás közlése körében arra hivatkozott, hogy nem elvárás, hogy azzal az alperes azonosulását is kifejezze. A II. rendű felperes keresete tekintetében azzal védekezett, hogy annak közlése, miszerint a kérdéses időszakban a lakásvásárlókkal a II. rendű felperes tartotta a kapcsolatot, valótlansága esetén sem lenne alkalmas a II. rendű felperes megítélésének hátrányos befolyásolására. A II. rendű felperes nem kérheti a nevének mellőzését, jogalap hiányában pedig a nem vagyoni kártérítés iránti kérelme is alaptalan, a közlés ténybeli alapját a II. rendű felperes nem vitatta.

Az elsőfokú bíróság a keresetet elutasította. Kötelezte az I. és II. rendű felpereseket, hogy fizessenek meg egyetemlegesen alperes javára 100.000 forint+áfa perköltséget, továbbá a Magyar Állam javára külön felhívásra 120.000 forint eljárási illetéket.

Az elsőfokú bíróság döntését a cikk megjelenésekor hatályban volt Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 2. § (1), (2) bekezdésére, 75. § (1), (2) bekezdéseire, 76. §, 78. § (1), (2) bekezdéseire, 84. § (1) bekezdés a), b), c), d), e) pontjainak értelmezésére és ezek alkalmazására alapította. Figyelembe vette a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 4. § (1) bekezdését, 10. §-át, valamint ismertette, hogy az Alkotmánybíróság határozataiban kifejtettek szerint a véleménynyilvánítás szabadsága az értékítéletre, az egyén személyes véleményére minden esetben kiterjed, függetlenül attól, hogy az értékelés értéktelen, igaz, vagy hamis, érzelmeken vagy észérveken alapszik, ugyanakkor nem részesül védelemben a tények tudatos meghamisítása.

Az I. rendű felperes tekintetében elsősorban abban a kérdésben foglalt állást, hogy a cikk I. rendű felperes által sérelmezett közlései az I. rendű felperesre vonatkozóan tartalmazzak-e valótlán tényállítást, híresztelést, vagy valós tény hamis színben feltüntetését.

Megállapította, hogy a cikk I. rendű felperes által sérelmezett 1-4. pontja, illetve az egész cikk az I. rendű felperesre vonatkozó közlést nem tartalmazott. A cikk nem az I. rendű felperesre, hanem a ... Kft.-re, a ... Kft.-re és a ... nevű cégekre vonatkozóan tartalmaz közléseket, ami az I. rendű felperest nem érinti. A közléseknek nem alanya, a más cégekre tett közlés reá nézve jogsértő nem lehet. Utalt arra is, hogy az I. rendű felperesnek a cégneve megválasztásakor már számolnia kellett azzal, hogy egy felületes olvasó a névhasznosság miatt a cégeket esetleg összetévesztheti. A névhasznosság pedig jogsértést nem alapoz meg. Az I. rendű felperes alaptalanul sérelmezte a pontosítást is, mivel az alperes a valóságnak megfelelően írta, hogy az I. rendű felperes kérésére tette közzé a pontosítás szövegét. A pontosítása a valóságnak megfelelt, ezért az jogsértő nem lehet.

A II. rendű felperes keresetét szintén alaptalannak találta. Mivel a II. rendű felperes 2006. március 7-től 2010. október 11-ig, ezután pedig ... volt az ügyvezető, az elsőfokú bíróság szerint a cikk tartalmának egésze szempontjából nincs jelentősége annak, hogy ... halálát követően, mint megbízott ügyvezető a II. rendű felperes, vagy más személy tartotta a kapcsolatot a ... képviselőjében a lakásvásárlókkal. Az időbeli tévedésnek a cikk lényegi tartalma szempontjából nincs jelentősége. E közlés valótlansága esetén sem személyiségi jogsértő, mivel a II. rendű felperes 2010. október 11-ig cégvezetőként valóban tartotta a kapcsolatot a lakásvásárlókkal. A cikk szerint a ... utcai társasház a ... kezdte el építtetni, a kivitelezés 2010 elején készült el, ekkor még II. rendű felperes volt a cégvezető. A cikk mondanivalója szempontjából pedig nincs jelentősége annak, hogy ... halála után ki tartotta az ügyfelekkel a kapcsolatot. Mindezek alapján a 4/2017. számú Polgári

Jogegységi Döntésre (PJD) hivatkozással nem minősítette személyiségi jogsértőnek a közlést, ugyanis az nem alkalmas a II. rendű felperes közmegítélésének hátrányos befolyásolására. Alaptalannak találta azt a hivatkozást is, hogy a cikk a II. rendű felperes nevét a céggel szemben indult rendőrségi eljárással kapcsolatba hozta. A közlések ugyanis a kivitelezőt (a cikk szerint a ...) érintik és a ... által bemutatott dokumentumokra vonatkoznak, a cikk nem ír arról, hogy mikor, kinek az ügyvezetése alatt keletkezett dokumentumok hitelessége kérdőjeleződött meg, a II. rendű felperesre ez a rész nem tartalmazott közlést. A cikk nem állította, hogy a II. rendű felperes tevékenységét érintette volna a feljelentés, és nem hozta összefüggésbe személyét a feljelentéssel. A cikk a valóságnak megfelelően közölte, hogy II. rendű felperes a cég vezetője volt, és ilyen értelemben a neve a valóságnak megfelelően összefüggésbe hozható a ... Kft.-vel.

Mindezekre tekintettel mindkét felperes vonatkozásában elutasította a keresetet. A perköltségről a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján határozott.

Az ítélet ellen az I. és II. rendű felperesek terjesztettek elő fellebbezést. Fellebbezésükben kérték az elsőfokú ítélet megváltoztatását és az alperes felperesek keresete szerinti marasztalását. Fellebbezésüket a Ptk. 78. § (1), (2) bekezdéseinek megsértésére alapították.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe, hogy a Ptk. 78. § (2) bekezdése értelmében a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. Az olyan valótlan és a személy hátrányos megítélésére alkalmas közlés lehet hírnévrontó, amely valamilyen tényt állít, illetve valamilyen tényt fejez ki, nyíltan vagy burkoltan. Az alperesi cikkben ilyen tényállítások a keresetében megjelöltek, valamint az építető, azaz a ... fejlesztésében megvalósuló lakások vásárlásának kockázatos volta, valamint az építető személyére vonatkozóan tett, hátrányos társadalmi megítélés kiváltására alkalmas kijelentések, illetve fényképek.

Hangsúlyozták, hogy a jóhírnév sértés megvalósulhat hallgatással is, amennyiben ez a magatartás alkalmas a valóság meghamisítására. A cikkben ilyen rejtett utalásnak minősíthető az ún. ... csoport létének, és az ahhoz tartozó cégek közötti együttműködés feltételezésének állítása. Az alperes azt a látszatot keltette, hogy a felperesi társaság azonos a cikkben szereplő társaságokkal, vagy legalábbis összefüggésben áll velük.

Hivatkoztak arra, hogy az elsőfokú bíróság nem vette figyelembe a PK 12. számú állásfoglalását, mely szerint a szöveg egészére, belső összefüggéseire tekintettel szükséges értékelni a kifogásolt részleteket. Megállapítható, hogy az I. rendű felperes vásárlójelöltjei, amint a Google keresőben rákeresnek a ... Kft. kifejezésre, hatodik találatként adja fel a kereső a szóban forgó cikket, mely hátrányosan befolyásolja az I. és II. rendű felperes jóhírnévét.

Az elsőfokú bíróság álláspontjával szemben a fellebbezésében idézett részletek kifejezetten alátámasztják, hogy azok vonatkoznak a felperesre. Az idézett állításokkal azt a látszatot kelti, hogy az I. rendű felperesnek köze van a cikk témájául szolgáló, és a valótlan állításokkal lejáratott, a vásárlóit megtévesztő, megkárosító társaságként beállított társasághoz. Azt a látszatot kelti, hogy az I. rendű felperes vásárlóit megtévesztő, megkárosító társaságként beállított társasághoz köze van az I. rendű felperes beruházásában megvalósuló ingatlanfejlesztéshez, tekintettel arra, hogy a felperesi társaság nevéhez igen hasonló nevű építető ... Kft. kétes módszerei miatt kerültek kiszolgáltatott helyzetbe egy ...i társasház lakói. A cikk sérelmezett részei azt is sugallják, hogy az I. rendű felperes által megvalósítandó ingatlanberuházás során a vásárlók nem fognak hivatalosan lakáshoz jutni, mivel beköltözési, azaz használatbavételi engedélyt nem fognak kapni. Az I. rendű felperes által felépítendő ingatlan vásárlói illegális ingatlanhasználónak minősülhetnek. Az I. rendű felperes és az önkormányzat között feszült viszony van, több feljelentés született már az ügyben az I. rendű felperessel szemben, és az I. rendű felperes és az önkormányzat közötti feszült viszony áldozatai a családok.

Álláspontjuk szerint a pontosítás is jogsértő, mivel az átlagolvasó számára azt sugallja, hogy köze

van az I. rendű felperesnek a cikkben szereplő kijelentésekhez.

A II. rendű felperes arra hivatkozott, hogy az elsőfokú bíróság figyelmen kívül hagyta, miszerint a fellebbezésében idézett kijelentéssel valótlanul állította az alperes, hogy a II. rendű felperes tartotta a kapcsolatot a ... képviselőjében a lakásvásárlókkal, mint megbízott ügyvezető.

Az alperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta. A II. rendű felperes fellebbezésében foglaltakra hivatkozva utalt arra, hogy a per tárgyává tett mondat nem hozta összefüggésbe a II. rendű felperest azokkal a cselekményekkel, amelyek miatt a vizsgálat folyamatban volt. A mondat nem volt alkalmas a II. rendű felperes jóhírnevének megsértésére.

A fellebbezés részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezést a Pp. 376. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A fellebbezés korlátaira tekintettel abban a kérdésben kellett állást foglalnia, hogy az elsőfokú bíróság a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelően, a fényképekkel együtt a cikk egészét figyelembe véve értelmezte-e a kifogásolt szövegrészeket úgy, hogy azok nem az I. rendű felperesre vonatkoznak. A kifogásolt közlések feltűntetnek-e az I. rendű felperes tekintetében valós tényeket hamis színben sértő módon. A II. rendű felperesre vonatkozó kifogásolt közlés valótlan és sértő volt-e, helytállóan értékelte-e az elsőfokú bíróság a II. rendű felperes megítélése szempontjából lényegtelen részletnek, hogy ki tartotta a kapcsolatot a lakásvásárlókkal.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg, és azt a fellebbezés sem érintette. Az alkalmazandó jogszabályok körét is helyesen jelölte meg. A másodfokú bíróság a megállapított tényállás alapján az elsőfokú bíróság döntésével és annak indokaival részben értett egyet.

Az elsőfokú bíróság az I. rendű felperes tekintetében a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelő, a cikk egészét és az átlagolvasó értelmezését figyelembe vevő, helytálló indokolással állapította meg, hogy a sérelmezett részletek nem az I. rendű felperesi cégre vonatkoztak. A fellebbezés érvelésével szemben a cikk egy körülhatárolható beruházással, a ... utcai projekttel foglalkozik, annak kivitelezése miatti engedélyezési problémáival, a lakók lehetőségeivel. A sérelmezett közléseknél nem általánosít, egyértelműen megjelöli az építetőt (... Kft.) és a kivitelezőt (...). Az I. rendű felperes alaptalanul hivatkozott arra fellebbezésében, hogy az átlagolvasó a cikkben közöltek a ... Kft. beruházására értheti.

A felperesek által hivatkozott fényképből sem tud az átlagolvasó olyan tartalmú következtetést levonni, hogy a cikk a ... Kft. beruházásáról adna tájékoztatást. A cikkben szereplő egyik fényképen kifejezetten szerepel a projekt elnevezésével az utcanév és a házszám (...), az építés évével (2010.). Az alperes nem tüntetett fel valós tényeket hamis színben oly módon, hogy pl. a ... Kft. beruházásáról készült fényképeket jelentetett meg illusztrációként. A fényképen látható beruházás mellett továbbá szerepel a „... Társasházak” logó, az I. rendű felperes a „Pontosítás” alatt megjelent szövegében is több ... elnevezésű cég szerepelt, az egyik érintett tulajdonos által használt „... cégcsoport” elnevezés sem takar burkoltan valótlan tényállítást, illetve nem tüntet fel valós tény hamis színben.

Az internetes keresési eredmény közömbös a PK 12. számú állásfoglalásnak megfelelő értékelés szempontjából. A perbeli cikkben ugyanakkor kétségtelenül szerepel utalás arra, hogy a ... Kft. és a ... Kft. között vannak személyi átfedések, illetve a ... Kft. a kivitelezésre külön cégeket hoz létre,

ahogyan ez az ingatlanfejlesztéseknél szokásos. Az átlagolvasó ebből a PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel azonban csak arra következtethet, hogy a ... néven futó projektek, a mögöttük álló személyi kör tekintetében nem teljesen függetlenek egymástól.

Ez nem minősült valótlan tényállításnak, vagy valós tény hamis színben feltüntetésének. A ... Kft., ... Kft., továbbá a cikkben nem szereplő I. rendű felperesi cég tulajdonosi, ügyvezetői körének részbeni azonosságát ugyanis a csatolt cégkivonatok alátámasztották. Különösen a II. rendű felperes személye tekintetében, aki a cikkel érintett ... Kft. tagja és ügyvezetője, majd az I. rendű felperes tagja és ügyvezetője is volt egy ideig. A fényképen látható ... Társasházak logó pedig a ... brand alatt épült társasházak között teremt kapcsolatot.

Az elsőfokú bíróság helyesen értékelte, hogy az I. rendű felperesi cég, illetve a hasonló nevű cégek saját döntése az azonos szolgáltatási területen a hasonló vezérszavú név választása, a hasonló név alatt tevékenység eltérése. A fenti körülmények, a hasonló névválasztás, brand, és a cégek mögötti személyi kör részbeni átfedése és nem az alperes magatartása az, amely a céggel kapcsolatos érdeklődők előtt olyan képet teremthet, hogy az I. rendű felperesi építető és a cikkbeli beruházás mögötti építető között van valamilyen kapcsolat. A Ptk. 78. § (2) bekezdése szerinti jóhírnév sértés, valótlan tényállítás, vagy valós tény hamis színben feltüntetése az I. rendű felperesi fellebbezésben foglaltak alapján nem állapítható meg.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság a pontosításra vonatkozó közlés tekintetében is. Az I. rendű felperes kérésére az alperes a nyilatkozatot közzétette, ugyanakkor a pontosító nyilatkozat közzétételét megelőzően sem követett el a kifogásolt részletekkel az I. rendű felperes sérelmére jóhírnév sértést. Nem volt jelentősége annak, hogy az alperes a pontosítással mennyire azonosult.

Az I. rendű felperes vonatkozásában a másodfokú bíróság a fentiek alapján a keresetet elutasító rendelkezéssel maradéktalanul egyetértett.

Nem értett egyet azonban a II. rendű felperessel kapcsolatos elsőfokú bírósági döntéssel, illetve annak indokaival.

A cikk szerkezetét tekintve beszámolt arról, hogy a II. rendű felperes volt a cikkben szereplő ... Kft. tagja és képviselője, majd eladta egy olyan személynek a részesedését, akinek a nevén csődbe ment cégek szerepelnek. Ezt követően közölte a cikk alcímében, hogy okirat-hamisításért feljelentették a kivitelezőt. Az alcímet az alatta lévő közlés azzal fejt ki, hogy a cég részesedését megvevő személy (tulajdonos és vezérigazgató) már 2011-ben meghalt, miközben a cég nevében iratokat nyújtottak be. Közvetlenül a rendőrségi vizsgálat kezdeményezését megerősítő információt követően illesztette a szövegbe a szerző azt, hogy a II. rendű felperes volt az, aki „továbbra is”, „megbízott ügyvezetőként” tartotta a kapcsolatot a lakásvásárlókkal. A PK 12. számú állásfoglalásra figyelemmel az átlagolvasó ebben a szerkezetben nem csupán úgy értelmezi a közlést, hogy a kivitelező céget jelentették fel. Felvetődik az a kérdés az olvasóban, hogy az ügyvezető-vezérigazgató halála után ki járt el a cég nevében és ki nyújthatta be a vitatott hitelességű, szükséges okiratokat. A II. rendű felperes nevének és „megbízott ügyvezetői” minőségben való „további” kapcsolat tartásának ehhez kötődő közlése alkalmas az olyan értelmezésre az átlagolvasó számára, miszerint az okirat-hamisítás miatti vizsgálattal összefügghet, hogy a II. rendű felperes a tulajdonos-vezérigazgató halála ellenére továbbra is képviselőként járt el. A fenti szövegösszefüggésre figyelemmel súlytalanok voltak azok az elsőfokú bírósági következtetések, melyek szerint nem derül ki kinek az ügyvezetése alatt keletkeztek a vizsgált okiratok.

Az alperesi hivatkozással és az elsőfokú ítéleti következtetéssel szemben ezért nem kizárólag a kivitelezőre vonatkoznak a feljelentéssel, rendőrségi vizsgálattal kapcsolatos egyes közlések. Mivel a halál utáni további ügyvezetői eljárás teremti meg a II. rendű felperes lehetséges érintettsége és a vizsgálat közötti kapcsolatot, az erre vonatkozó közlés valótlanúsága az elsőfokú bíróság következtetésével szemben nem minősül a PK 12. számú állásfoglalás értelmében lényegtelen pontatlanságnak. A közlés valótlanúsága esetén a fenti szövegösszefüggésben sértő, és alkalmas a II. rendű felperes hátrányos megítélésére is. A közlés a további képviselői eljárás jogtalanságát veti fel, a II. rendű felperes olyan kérdéseket kaphat az okirat-hamisítással összefüggő esetleges érintettségéről, amelyek a további ügyvezetői eljárásra, kapcsolattartásra vonatkozó közlés nélkül nem merülnének fel.

A II. rendű felperes helyesen hivatkozott ezért fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság megalapozatlanul hagyta figyelmen kívül a II. rendű felperes további megbízott ügyvezetőkénti eljárására, lakókkal való kapcsolattartására vonatkozó állítás valótlanúságát. Az alperes ebben a tekintetben nem ajánlott fel bizonyítást, ezért az erre vonatkozó állítást bizonyíthatatlannak, az alperesi tényállítást a Pp. 265. § (1) bekezdése alapján valótlanoknak kellett tekinteni.

A valótlan és sértő, okirat-hamisítással kapcsolatos vizsgálattal összefüggő közlés miatt a felperes alappal hivatkozott a keresetében arra, hogy az alperes megsértette a Ptk. 78. § (2) bekezdése szerinti jóhírnevét. A másodfokú bíróság ezért az elsőfokú bíróság keresetet elutasító rendelkezését a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatva a rendelkező részben írtak szerint a Ptk. 84. § (1) bekezdés a) pontjának alkalmazásával megállapította, hogy az alperes megsértette a II. rendű felperes jóhírnevét azzal, hogy a perbeli cikkben az okirat-hamisítás miatt kezdeményezett rendőrségi eljárással összefüggésben valótlanul állította a II. rendű felperesről, hogy a vezérigazgató-tulajdonos halála után továbbra is tartotta a kapcsolatot a lakásvásárlókkal „megbízott ügyvezetőként.”

Az alperes a cikk, és az abban szereplő részlet közzétételével megvalósította a megállapított jogsértést. A kifogásolt részletet tartalmazó cikk kereső programok általi elérhetősége nem jelenti azt, hogy az alperes folyamatos jogsértő magatartást tanúsítana. A név törlése iránti, mint a Ptk. 84. § (1) bekezdés b) pontja szerinti jogsértő magatartás abbahagyására kötelezés iránti kérelem ezért nem volt alapos.

A cikk megjelölt részeiből a II. rendű felperes nevének törlésére irányuló kérelmet a másodfokú bíróság a Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pontja alapján előterjesztett kérelemként sem látta alaposnak. Nem hagyható figyelmen kívül, hogy az alperesi cikk a használatbavételi engedély hiányával, a lakásvásárlók kiszolgáltatottságával összefüggően közérdeklődésre számot tartó ügygel foglalkozott. A közügyre vonatkozó megszólalások a 7/2014. (III. 7.) AB határozat [43]-[50] bekezdéseiben foglalt szempontokra figyelemmel fokozott védelmet élveznek. Jogsértés esetén is szem előtt kell tartani, hogy a vélemény-nyilvánítás szabadsága részeként a sajtószabadság olyan alapjog, amely más alapjog védelme, ebből fakadóan a jóhírnév védelme érdekében is csak a feltétlen szükséges és azzal arányos mértékben korlátozható.

A perbeli témájú szöveg teljes és részleges törlése is jelentős beavatkozás a sajtószabadságba. A Ptk. 84. § (1) bekezdés c) pontja szerinti, közlemény útján megvalósuló elégtételadás arányos és szükséges korlátozása lehet a sajtószabadságnak, és az elégtételadás formájától függően alkalmas arra, hogy az olvasók számára széles körben ismertté váljon, hogy a II. rendű felperesre vonatkozó mely korábbi állítások valótlanok. A név törlése azonban a jogsértés súlyára, tartalmára és az elégtételadás lehetőségére figyelemmel sem tekinthető jelen ügyben a sajtószabadság szükséges és

arányos korlátozási eszközének. A perbeli esetben továbbá a II. rendű felperes nevének eltávolítása nem valósítható meg úgy, hogy a szöveg jogsértéssel nem érintett része tekintetében a cikk integritása, értelmezhetősége változatlan legyen. A bíróságnak nincs hatásköre a cikk átszerkesztésére. A másodfokú bíróság ezért a Ptk. 84. § (1) bekezdés d) pontja alapján előterjesztett, a szöveg törlésére irányuló kereseti kérelmet megalapozatlannak találva, az elsőfokú bíróság keresetet elutasító ítéletét e részben, a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság a jogsértés megállapítására figyelemmel a Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja és a Ptk. 339. § (1) bekezdése, 355. § (4) bekezdése alapján rendelkezett a nem vagyoni kártérítésről.

Az alperes nem úgy járt el, ahogy az adott helyzetben általában elvárható, mivel semmilyen bizonyítékkal nem rendelkezett, ami a II. rendű felperesre sérelmes, és az eljárással kapcsolatos érintettségét felvető közlést alátámasztaná. A jogsértés miatti nem vagyoni kártérítési felelősség alól ezért nem tudta magát kimenteni.

A másodfokú bíróság a nem vagyoni kártérítés összegét a Pp. 383. § (3) bekezdése és a Pp. 279. § (1)-(3) bekezdése alapján mérlegeléssel állapította meg. Figyelembe vette a közlés alapján köztudomású hátránnyként, hogy a II. rendű felperes az okirat-hamisítás miatt kezdeményezett eljárással összefüggően is munkája kapcsán kérdéseket kaphatott, magyarázkodásra szorulhatott. Ugyanakkor értékelte azt is, hogy a cikk jogsértőnek nem minősülő tartalma szerint II. rendű felperes volt a cikk tárgyát képező, problémás projekt építetőjének a tulajdonosa és ügyvezetője is 2010-ig, utána pedig a céget olyan tulajdonosnak adta el, akinek a nevén több csődeljárás alatt álló cég volt bejegyezve, ezért nem kizárólag a valótlannak bizonyult közlés miatt merülhettek fel személyével kapcsolatos kérdések azok számára, akik a cikkel találkoztak. A jogsértés súlya a cikk egészének II. rendű felperest érintő részére is figyelemmel nem volt jelentős, a sajtómegjelenésre tekintettel azonban nem volt jelentéktelennek sem tekinthető. Az alperes felróhatósága körében nem volt szándékosságra utaló körülmény megállapítható. A II. rendű felperes a köztudomásúnak elfogadható magyarázkodáson túl konkrét hátrányt nem adott elő, illetve nem bizonyított.

A másodfokú bíróság mindezekre, valamint a kialakult bírósági gyakorlatban a hasonló súlyú, közérdeklődésre számot tartó témában sajtómegjelenés útján megvalósult jogsértéseknél megállapított összegekre figyelemmel, a Pp. 279. § (3) bekezdés alapján mérlegeléssel 200.000 forint nem vagyoni kártérítést látott arányban állónak a II. rendű felperes által elszenvedett sérelem kompenzálására. Az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdés alapján részben megváltoztatva a fenti összeg megfizetésére kötelezte az alperest nem vagyoni kártérítés címén, ezt meghaladóan a nem vagyoni kártérítési keresetet elutasító döntéssel egyetértett.

Mindezek alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a per fő tárgya tekintetében a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta, egyebekben helybenhagyta.

Az I. rendű felperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért első és másodfokú pervesztességére tekintettel a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján az I. rendű felperes az elsőfokú bíróság által megállapított és mérsékelt 100.000 forint elsőfokú perköltséget továbbra is köteles volt megfizetni az alperesnek. Az alperes a másodfokú eljárásban költségjegyzéket nem terjesztett elő, ezért részére a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 81. § (5) bekezdésére figyelemmel másodfokú perköltséget a másodfokú bíróság nem állapított meg.

A II. rendű felperes fellebbezése részben vezetett eredményre, a megállapított jogsértés és a nem vagyoni kártérítés mérlegeléssel megállapított összegére tekintettel a másodfokú bíróság megítélése

szerint, mind az elsőfokú mind a másodfokú eljárásban közel egyenlő volt a pernyertesség-pervesztesség aránya, ezért a II. rendű felperes és az alperes vonatkozásában a másodfokú bíróság a Pp. 83. § (2) bekezdése, illetve a Pp. 364. § folytán alkalmazandó Pp. 83. § (2) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy első- és másodfokú eljárásban felmerült költségeiket maguk kötelesek viselni.

A le nem rótt kereseti és fellebbezési illetékről a másodfokú bíróság a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdése alapján rendelkezett.

Budapest, 2019. május 10.

. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

dr. Istenes Attila s.k.
előadó bíró

dr. Kovaliczky Ágota s.k.
bíró